УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Кандидат

мср Solmaz Taghdimi

Радни наслов теме докторске дисертације

Cultural Anthropology and the Language of Symbols of Iranian and Serbian Kilim Art
(Културна антропологија и језик симбола уметности иранског и српског ћилима)

Предложени ментор

др Александар Петровић

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 4524/1 донетом дана 22. децембра 2022 Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је, уз сагласност предложених чланова, Комисију за оцену научне заснованости теме докторске дисертације докторанда Solmaz Taghdimi под насловом „Cultural Anthropology and the Language of Symbols of Iranian and Serbian Kilim Art *(Културна антропологија и језик симбола уметности иранског и српског ћилима)*".

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Име и презиме: др Љиљана Рогач Мијатовић.
Звање: ванредни професор.
Ужа научна област: ванредни професор, виши научни сарадник
Ужа научна област: студије културе, менаџмент и продукција позоришта, радија и

културе;
Датум избора у звање: 27.02.2020; 31.01.2018
Установа на којој је запослен: Факултет драмских уметности у Београду.

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
Име и презиме: др Зоја Бојић.
Звање: Научни саветник.
Ужа научна област: Историја уметности
Датум избора у звање: 22. децембар 2021
Установа на којој је запослен: Институт за књижевност и уметност.

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ
Име и презиме: др Јелена Радосављевић.
Звање: Научни сарадник.
Ужа научна област: национална историја 19. века
Датум избора у звање: 17. 07. 2020.
Установа на којој је запослен: Историјски институт.

II ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА ЗА ИЗРАДУ ДИСЕРТАЦИЈЕ

2.1. БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

Solmaz Taghdemi је рођена 1981. у Техерану (Иран). По завршетку средње школе, положила је национални пријемни испит 2001. године и уписала Allameh Tabatabai State University, смер за Енглески језик – превођење. Након стечене дипломе основних академских студија, седам година је радила као наставник енглеског језика у средњој школи и у школама језика у Техерану, те хонорарно као преводилац. Положила је национални пријемни испит за мастер академске студије и уписала Alzahra State University 2010. године, смер Примењена лингвистика, модул Настава персијског као страног језика. Диплому мастер студија је стекла 2016. године. Од 2013. године предаје персијски језик у Иранском културном центру у Београду. Учествовала је у пројектима израде наставног материјала и тестова намењених студентима персијског језика. Коаутор је уџбеника „Пенџер" за персијски језик, чији је издавач Филолошки факултет Универзитета у Београду. Одбранила је други мастер рад, из области студија културе, 2017. године на Филолошком факултету. Ангажована је као страни лектор на Филолошком факултету од 2017. године. Њене сфере интересовања су настава језика и студије културе. Говори персијски, енглески, француски и турски језик.

2.2. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

S. Safari & S. Taghdimi (2022). Пенџер, Уџбеник персијског језика средњи ниво, Београд: Универзитет у Београду – Филолошки факултет.

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

Име и презиме ментора: др Александар Петровић.
Звање: Редовни професор
Датум избора у звање: 5. 11. 2011
Установа на којој је запослен: Филолошки факултет Универзитета у Београду.
Ужа област научно-истраживачког рада: Културна антропологија

Радови ментора из уже научне области којој припада тема предложене дисертације (најмање пет радова):

1.	*Translating and Comprehending,* In: International Journal of Translation. Vol. 30. No. 2, 2019, Special Issue: *Visual Culture in Translation*.
2.	Култура лепог у времену ружног, *Наслеђе*, бр 9, 2008, 9–18,
3.	*Од Наланде до Хиландара*, Филолошки факултет, Матица српска, 2017
4.	Питијска хармонија, *Хармонија у природи, науци и уметности кроз историју*, *Флогистон*. бр 7, МНТ САНУ, Завод за уџбенике, Београд 1997, 71–90
5.	О заштити традиционалног знања и генетичких ресурса, *Гласник интелектуалне својине*, бр. 6, Београд, 2005, 1471–1481.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНЕ ТЕМЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

4.1. ФОРМУЛАЦИЈА НАСЛОВА ТЕМЕ

Cultural Anthropology and the Language of Symbols of Iranian and Serbian Kilim Art
(Културна антропологија и језик симбола уметности иранског и српског ћилима)

4.2. ПРЕДМЕТ ИСТРАЖИВАЊА

У историји су се различити аспекти културе, попут друштвених структура, религије и веровања, традиције, знања и уметности преносили међу генерацијама, друштвеним групама и народима различитим "интеракцијама" као што су трговина, путовања, ратови и сл. У наведеном процесу, "културне сличности" поспешују, олакшавају и убрзавају преношење културе међу различитим друштвеним и етничким групама, па чак и нацијама.

Текстилне простирке, попут тепиха и ћилима биле су дуго предмет трговине на Путу свиле, а самим тим и у областима којима ћемо се бавити у дисертацији. Такође, поред тога што се њима трговало, ови ручно ткани предмети се сматрају манифестацијом културних интеракција. Ћилим у том контексту има посебан значај због једноставности текстуре, повољне цене, разноликости мотива и велике производње. Истраживање мотива, шара и симбола коришћених при изради ћилима, те компаративна студија ћилима с различитих поднебља, може нас довести до бољег разумевања односа Персије, Анатолије и Балкана.

Према Халу и Бернарду (Hull & Bernard), ћилими су уз накит, одећу, шаторе, намештај и замке за животиње помогли у обликовању идентитета села или номадске племенске заједнице. Ћилими су се правили како би се стављали на подове и зидове кућа, шатора и џамија, али су се користили и као торбе и за прекривање животиња. Стога не чуди што су се ћилими, као вид подне простирке, традиционално правили и развијали вековима у племенима и у селима широм Средње Азије, Блиског истока, Турске и Балкана, а дуго су ћилими били централни декоративни и практични елемент, али и комад намештаја (*ibid*).

Према Антеквилу (Anquetil 1994)[1] у позном 19. веку истраживања посвећена ћилимима су открила да су ћилиме вековима користиле жене као средство изражавања осећања из спектра љубави, смрти, страха путем шара и мотива које су ткале, пошто су жене биле ткаље, док су мушкарци ловили или одлазили у рат. Дакле, очигледно је да ћилим има свој сопствени подтекст, те своје инхерентно интелектуално, уметничко, емотивно и сензорно богатство порука.

Ћилими су културна и психолошка сведочења једног друштва, могу нам помоћи да дођемо до информација о култури и породичној структури из прошлих времена. Имајући ово у виду, у овој ћемо дисертацији применити ”семиотичку антропологију” као теоријски приступ компаративној студији мотива иранских и српских ћилима.

Семиотичка антропологија је приступ који се бави симболиком и конвенционалним значењима путем анализе ширег контекстуалног оквира, који се може назвати ”друштвом”. У овом смислу, семиотичка антропологија се служи језиком, културом и друштвом како би се анализирало како језик и други системи људског комуницирања доприносе репродукцији, преношењу и трансформацији културе (Mertz, 2007)[2]. Мотиви на ћилимима, сагледани као симболички знаци, могу представљати културне видике, обичаје и традиције, веровања и ставове према животу, свету и посебно заједници ткаља унутар племена или етничке групи уопште. Анализирањем и тумачењем поменутих мотива у различитим друштвима (нпр. иранском и српском), ова студија може пружити боље разумевање менталитета народа и њихових култура.

Теоријски оквир ове студије неопходан за изучавање симбола, шара, а посебно мотива приказаних на ћилимима је теорија семиотике. Овај модел може допринети разумевању како су различите културе (нпр. иранска и српска) тумачиле одређене концепте (као што су страх, срећа, плодност, итд) у сагледавању њихових мотива на ћилимима.

У Ирану се ћилими ткају у свим деловима земље, укључујући Хурасан, Балухистан, Фарс, Курдистан, Азербејџан, а свака област има свој стил и технику ткања и стварања мотива. Неке од најпознатијих регија по ткању, познате по специфичним ћилимима с јединственим материјалима и уметничким елементима као што су одабрани мотиви, су Шахсаван, Лори, Харсин и Керманшах, Сене, Бакуч, Кашкај и Хамзе.

У савремено доба, српски теписи и ћилими се сматрају уметничким делима, те и даље представљају део традиционалих српских ентеријера. Најпознатији српски ћилим је пиротски ћилим, с југа Србије, а и неке друге регије, а нарочито Војводина, познате су по сопственим традицијама ткања ћилима.

Компаративна студија мотива на ћилимима из Ирана и Србије може открити истакнуте међусобне културне размене и размене мишљења, веровања и хтења народа који су насељавали ове регије кроз историју. Ткаље показују јединствену моћ запажања и значајне вештине у стварању симбола, којима су традиционално наклоњени при изражавању својих очекивања и своје личности. Мотиви, реализовани као репетитивни симболи са специфичним значењем заснованим на култури, могу помоћи да се идентификују ове сличности у случајевима када се исти мотиви налазе на ћилимима двеју области (Ирана и Србије).

Ова дисертација, која се заснива на семиотичкој антропологији с циљем стварања базе мотива ради анализе и поређења мотива иранских и српских ћилима, јединствена је у

---

[1] Anquetil, J. (1994). *Carpets, Techniques Traditions and history*. France: Hachette.

[2] Mertz, E. (2007). Semiotic Anthropology. *Annual Review of Anthropology*. 36. 10.1146/annurev.anthro.36.081406.094417

настојању да прикаже културне размене, сличности и разлике између две одабране области у оквиру студија културе.

4.3. ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ

Иако уметност ткања ћилима у Ирану и Србији има различите корене, чини се да су историјске и културне размене између ових области утицале на стилове ткања и одабир мотива. Како би се ово испитало, потребно је сакупити и класификовати мотиве са ћилима наведених области.

Јасно је да су се слични мотиви вековима размењивали на Путу свиле, који укључује и две области које ми анализирамо, међутим, у зависности од географског положаја, специфичних традиција, религија и веровања, мењали су се значење или конотација сличних мотива. Стога се може очекивати да ће мотиви који се јављају на иранским и српским ћилимима, преношени с колена на колено, имати различите конотације и јединствене интерпретације. У овој дисертацији ћемо се бавити идентификацијом употребе јединствених мотива на ћилимима ових области.

4.4. ЦИЉ ИСТРАЖИВАЊА И ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ

Три главна циља дисертације су:

1) израда корпуса/базе мотива иранских и српских ћилима;

2) испитивање и компаративна анализа мотива с ћилима. На основу корпуса/базе, настојаћемо (i) испитати који су најчешћи мотиви и (ii) утврдити сличности и разлике у мотивима коришћеним на персијским и српским ћилимима;

3) приказ начина на који културни елементи могу утицати на прилагођавање конотација мотива новом културном контексту. У дисертацији ћемо анализирати утицај културне размене одабране две области поређењем мотива с ћилима.

Очекујемо да ћемо захваљујући резултатима истраживања (1) утврдити улогу културне размене Ирана и Србије (односно области Персије, Анатолије и Балкана) у преношењу сличних мотива, (2) сачинити посебну база мотива ћилима, (3) увести модел за анотациону шему мотива, (4) развити сет тагова за мотиве, заснован на адекватном семиотичком моделу и (5) анализирати податке како бисмо утврдили сличности и разлике између иранских и српских ћилима.

4.5. ПЛАН РАДА И МЕТОДЕ ИСТРАЖИВАЊА

Будући да је главни предмет дисертације практично истраживање мотива и шара на ћилимима на основу компаративног семиотичко-антрополошког приступа, како би се обезбедила објективност резултата, методологија за поређење мотива иранских и српских ћилима састоји се из три фазе: (I) израда базе мотива, (II) предлог анотационог модела и (III) статистичка анализа за компарацију и дискусија. Ове три главне фазе се могу поделити на пет практичних фаза: 1. прикупљање података, 2. утврђивање стандарда за таговање мотива, 3. израда базе ћилима, 4. израда анотационе шеме мотива, 5. израда сета тагова за анотацију мотива.

Употребићемо две врсте анализе: 1) Квантитивна анализа: у овом сегменту ћемо, на основу резултата добијених након примене сете тагова, статистичком анализом детаљно испитати концепте. 2) Квалитативна анализа: на основу прикупљених података и поређења иранских и српских ћилима, користићемо семиотичку и културно-семиотичку теорију за разматрање сличности и разлика.

В. Предлог садржаја дисертације

Дисертација ће се састојати из следећих поглавља:

1. **Увод**
   1.1 Иран и Србија: од географије до културне размене
   1.2 Ткање ћилима и традиција ткања
   1.3 Уметност ткања ћилима у Ирану и Србији
   1.4 Симболи, мотиви и шаре
   1.5 Методологија истраживања
   1.6 Преглед структуре дисертације

2. **Теоријски оквир**
   2.1 Историјат културне размене
      2.1.1 Културне сличности и размене: Иран и Србија
      2.1.2 Уметност ткања у Ирану и Србији
      2.1.3 Ћилим као средство преношења културе
   2.2 Историјат ткања
      2.2.1 Традиција ткања ћилима у Ирану
      2.1.1.1 Области где се праве ћилими
      2.2.2 Традиција ткања ћилима у Србији
      2.1.2.1 Области где се праве ћилими
   2.3 Семиотика, антропологија и семиотичка антропологија
      2.3.1 Теоријски оквир и терминологија
      2.3.2 Семиотичка теорија
      2.3.3 Културна семиотика
      2.3.4 Семиотичка антропологија
      2.3.5 Семиотика и ћилими
      2.3.6 Митологија и ћилими
   2.4 Мотиви и шаре
      2.4.1 Термин мотив
      2.4.2 Мотив, мит, метафора
      2.4.3 Мотиви на ручно тканим ћилимима
   2.5 Мотиви на ћилимима
      2.5.1 Типови мотива
      2.5.2 Конотација мотива

3. **Методологија**
   3.1 Израда базе мотива ћилима
      3.1.1 Опис базе
      3.1.2 Прикупљање података
      3.1.3 Стандарди за прикупљање података

3.2 Анотација података
3.2.1 Анотациона шема мотива
3.2.2 Сет тагова за мотиве
3.2.4 Метаподаци

4. Анализа података
5.1 Дистрибуција фреквенције мотива иранских и српских ћилима
5.2 Сличности и разлике у конотацији ћилима
5.3 Статистичка анализа: компресија и дискурија
5.4 Семиотичко-антрополошка анализа података

5. Закључци и ипликације
6.1 Преглед истраживања
6.2 Закључак и резултати

Фаза	Активност
1	Преглед литературе и пројеката из одабране области; дефинисање критеријума за израду корпуса
2	Прикупљање података и израда корпуса
3	Израда анотационих алатки, таговање мотива
4	Анализа података, бележење исхода, резултата и закључка.

4.6. ПРЕЛИМИНАРНИ СПИСАК ЛИТЕРАТУРЕ

Achdjian, A. (1949). *Le Tapis Un Art Fondamental: The Rug, a Fundamental Art*. Nashr'e Cheshme, Tehran.

Aiello, G (2006). "Theoretical Advances in Critical Visual Analysis: Perception, Ideology" *Journal of Visual Literacy, 26 (2).*

Anquetil, J. (1994). *Carpets, Techniques Traditions and history*. France: Hachette.

Apthorpe, R. (2014) "Anthropology and Humanitarianisms Across Borders: a Growing Field of Study" Journal of the Royal Anthropological Institute.

Araghi, M. (2008). *Handcratfs of People in Arasbaran*. Master Thesis, Azad University, Tehran, Iran.

Ateş, M.(2004). *Mitolojiler, Semboller ve Halı Motifleri*, Sembol yayıncılık, İstanbul, p. 54-55.

Aziziz & Navai (2008). Bonmaye haye entezai farsh-e Harsin. Goljam 8. Iran. Tehran.

Barthes, R. (2005). Göstergebilimsel serüven [Semiological adventure] (M. Rifat & S. Rifat,

Belović- Bernandzikovska, J. (1970). *Srspki narodi vez I tekstilna ornamentika*, Novi Sad, Serbia.

Benac, A. & Mladenovic, Lj. (1954). *Sarajevo od najstarijih vremena do danas*. Sarajevo. BiH.

Birx, H. J., ed. (2006). *Encyclopedia of Anthropology*. 5 vols. Thousand Oaks, CA: SAGE.

Chandler, D. (2007). *Semiotics: The Basics*. (2nd ed.). London: Routledge-Taylor and Francis Group, U.S.A. and Canada.

Ćorović, M. Ljubinković, Đ. Zisi, M (1951). *Osvrt na primenjem umetnost u Srbiji kroz vekove*, Beograd.

Cvetković, M. (2018). katalog pirotskih ćilima. Etnografskog muzeja u Beogradu.

Dadvar, A. (2006). *An Introduction to Persian and Indian Symbols*, Alzahra University, Tehran, Iran.

Danesi, M. & Danesi, M. (2004). *Message, sings and meanings: A basic textbook in semiotics and communication*. Toronto: Canadian Scholar's Press.

Diler, A.& Gallice.M. (2017). Symbolique des kilims. Illustrated edition. Bleu autour.

Eco, U. (1976). A theory of Semiotics (Advances in Semiotics). Bloomington and London: Indiana University Press.

Eller, J.D. (2015). Cultural Anthropology: 101. Routledge, London. Uk.

Erbek, G. (1987). *TurkishMotifs From Catalhöyük To The Present* , 3 ed.. Turkish Ministry of Culture and Tourism.

Ferreira de Medeiros, L. G., & Muccillo de Medeiros, A. P. (2021). Geometric Transformations in the Plane: Shapes in Motion. Advances in Social Sciences Research Journal, 8(3) 156-175.

Geravand, H. (2015). "Barresi Jam-e az saderat-e Gilim modijat regabati iran va keshvarhaye raghib", Retrieved from www.carpetour.com

Gurtas, S. (2016) Reading Visual Symbols on TurkishKilims. *Art-Sanat. Histart* 15 Issue.

Han, V. (1958). *Orijentalni predmeti u renesasnom Dubrovniku*, Prilozi za orijentalnu filonogiju i istorijeu jugoslovenskih naoda pod turskom vladavinom VI-VII, Sarajevo, BiH.

Hann, M. (2013). *Symbol, Pattern and Symmetry, The Cultural Significance of Structure*. New York: Bloomsbury Academic.

Hartmann, R. R. K., & Stork. F. C. (1972). *Dictionary of language and linguistics*. Applied science publisher LTD.

Hatcher, E.P. (1985) Art as Culture: An Introduction to the Anthropology of Art. Lanham, New York, London: University Press of America.

Herder, J. (1958). Ideen Zur Philosophie der Geschichte der Menschheit. In: Bernahard Suphan (ed): Herder Samtliche Werke 13(14). Berlin.

Hull, A. & Barnard, N. (1999). *Persian Kilims*. Yassavoli, Tehran.

Jakobson, R. (1975). Coup d'oeil sur le developpment de la semitique. (studies in Semiotics). Bloomington: Indiana University Publications

Jean, G. (1989). *Signs, Symbols and Ciphers: Decoding The Message*. London: New Horizons.

Jean, G. (2010). *Signs, Symbols and Ciphers: Decoding the Message*. London: Thames&Hudson Ltd.

Keyan, M. (2007). Motifs in Ardebil Kilim. Journal of Jonar 53, 54. Tehran, Iran.

Kluckhohn. C., & Kroeber. A. E. (1952). *Culture: A critical review of concepts and definitions*. Cambridge, MA: The Museum.

Layton, R. (1981). The Anthropology of Art. 1st ed. Columbia University Press.

Merriam-Webster. (n.d.). Kelim. In: *Merriam-Webster.com dictionary*. Retrieved from https://www.merriam-webster.com/dictionary/kelim.

Mertz, E. (2007). Semiotic Anthropology. *Annual Review of Anthropology*. 36. 10.1146/annurev.anthro.36.081406.094417.

Pakbaz (2000). Encyclopedia of Art. Fahrnag Mo'aser Publication, Tehran, Iran.

Peirce, C. (1931). *Collected Papers*. In: Charles Harshorne/Paul Weiss (eds.) Cambridge MA: Harvard Up.

Peirce, C. S. (1998) The Essential Peirce, Volume 2, ed. N. Houser & Chr. Kloesel ,Bloomington, Indiana University Press.

Petrović, Đ. (1976). *Srednjovekovni vuneni pokrivaĉi* (360-361) Prijepolje, Serbia.

Petrović, A. (1995). O zaštiti tradicionalnog znanja i genetičkih resursa, Glasnik intele¬ktu¬alne svojine, br. 6, Beograd, 2005, 1471–1481.

Pooladi, N. (2017) " The Role of Superstition in Kilims and Gabbehs of Iran". *Researcher* 9 (3). Retrieved from http://sciencepub.net/researcher.

Presmeg, N., Radford, L., Roth, W.-M., & Kadunz, G. (2016). Semiotics in mathematics education (ICME-13 topical surveys). Springer.

Radfar, A. (2009). " The Reflection of Persian Identity in the Art and Cultural Heritage", *Journal of Persian Language and Literature,* 2.

Radojčić, S (1953). O nekim zajednickim motivima naše narodne pesme I našeg starog, slikarstva, *Zbornik radova Vizantoškog instituta 2*, Beograd.

Rudneko, S. I.(1951). "*The fifth Pazyryk mould*." Kratkie Soobshcheniya Instituta Istorii Materialnoi Kultury. Vol. 37: 106-116.

Saussure, Ferdinand de ([1916] 1983): Course in General Linguistics (trans. Roy Harris). London: Duckworth.

Seigneuret, J. (1988). *Dictionary of Literary Themes and Motifs*. New York: Greenwook Press.

Seremetakis, C.N. (2017). An Introduction to Cultural Anthropology, Cambridge Scholars Publishing, Uk.

Silverman, K. (1993). *The Subject of Semiotics*, New York and Oxford: Oxford Univeristy Press.

Sobhe, K. (1993). Mo'amaei be nam-e Pazirik. *Ghali va Gilim* 2, (3).

Stanko, D. (1960). *Ĉiproski kilimi* , Sofia, Bulgaria: Bulgarian Academy of Sciences.

Stojanović, T. (1995*). Balkanska Civilizacija* (A Study in Balkan Civilization), New York.

Taşkıran, M. (2006). "Reading Motifs on Kilims: A Semiotic Approach to Symbolic Meaning". Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, Sinema ve Televizyonculuk Bölümü, İstanbul, s.8.

Taşkıran, N. (2006). *Reading Motifs on Kilims: A Semiotic Approach to Symbolic Meaning*, Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo, Sinema ve Televizyonculuk Bölümü, İstanbul, s.8.

Thompson, J. (1993). *Carpets from the Tents, Cottages and Workshops of Asia*. London: Laurence King Publishing.

Tkašić, V. (1929). *Seljaĉko ćilimarsto u Jugoslaviji*, Zagreb.Trans.). İstanbul, Turkey: YKY.

Vitković-Zikić, M. (2001). *Pirotski Ćilimi*, Les Kilims de Pirot, Belgrade.

Vladić-Krstić, B. (1985). *Tradicionalno Ĉilimarstvo u Srbiji*. Beograd: Srpska akademija nauka i umetnost.

Vukovic, J. (2019). *Katalog Zbrke Ćilima, Trstenik*, Trstenik. Narodni Univerzitet Trastenik, Serbia.

Williams, R. (1983). *Keywords: A vocabulary of culture and society*. Rev. ed. New York: Oxford Univ. Press.

Zhule, T. (2002). *Pazuheshi dar Farsh-e Iran*, Yasavoli Publication, Tehran, Iran.

V ЗАКЉУЧАК О ОЦЕНИ НАУЧНЕ ЗАСНОВАНОСТИ ТЕМЕ

Увидом у биографију и библиографију, Комисија констатује да кандидат Solmaz Taghdimi испуњава све услове за израду докторске дисертације.

Комисија констатује да др Александар Петровић испуњава услове предвиђене Стандардима за акредитацију студијских програма докторских академских студија и сагласан је да за предложену тему буде ментор.

На основу свега наведеног о предмету, хипотезама, постављеним циљевима, методу рада и очекиваним резултатима, Комисија констатује да је предложена тема **„**Cultural Anthropology and the Language of Symbols of Iranian and Serbian Kilim Art *(Културна антропологија и језик симбола уметности иранског и српског ћилима)***“** својом сложеношћу, актуелношћу и значајем за научну област којој припада подобна за израду докторске дисертације.

Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе одлуку о прихватању позитивног Извештаја о оцени научне заснованости теме „Cultural Anthropology and the Language of Symbols of Iranian and Serbian Kilim Art *(Културна антропологија и језик симбола уметности иранског и српског ћилима)*“, коју је предложила кандидаткиња мср Solmaz Taghdimi, да за ментора именује др Александар Петровић и да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1._____

др Љиљана Рогач Мијатовић.

председник Комисије

2._____

др Зоја Бојић.

члан Комисије

3._____

др Јелена Радосављевић.

члан Комисије